

Book 7 Particular agreements¹

Title 7.15 Settlement agreement

Article 7:900

1. In a settlement agreement, the parties undertake to each other, in order to end or prevent any uncertainty or dispute in respect of the legal relationship between them, to settle the same, applicable also to the extent it may deviate from the previously existing legal situation.
2. The settlement can be established pursuant to a joint settlement decision of the parties or to a settlement decision entrusted to one of them or to a third party.
3. An agreement as to evidence shall be equated to a settlement agreement, to the extent that it entails an exclusion of counter-evidence.
4. This Title does not apply to an arbitration agreement.

Article 7:901

1. The establishment of a settlement is subject to the requirements which must be satisfied in order to create the legal situation envisaged by the settlement decision, commencing with the situation from which the settlement decision possibly deviates.
2. Each of the parties is obliged towards the other to do all that is required on its part to satisfy the requirements for the establishment of the settlement.
3. To the extent that these requirements can be satisfied by a declaration of the parties or of one of them, such declaration is presumed to be included in the settlement agreement, unless it follows otherwise from the agreement.

Article 7:902

A settlement to end an uncertainty or dispute in the field of the law of property, proprietary rights and interests is valid, notwithstanding any possible breach of mandatory law, unless such breach would constitute, by way of content or implication, a breach of good morals or public policy.

Article 7:903

A settlement as to what has been the legal situation in the past, cannot affect any rights acquired by third parties in the meantime.

Article 7:904

1. In the event that it would be unacceptable, in the given circumstances and in accordance with standards of reasonableness and fairness, to hold anyone to a settlement decision of one of the parties or of a third party in connection with its content or the manner in which it was reached, such a decision is subject to nullification.

¹ Please note that the original language of the sections is Dutch (as included on p. 6-10), which is leading in any case.

2. If the settlement decision of a party or third party is annulled, proves to be null and void or is not reached within a reasonable period given to that party or third party for that purpose, the court may make a decision, unless it follows from the agreement or the nature of the settlement decision that it must be substituted in another manner.

Article 7:905

In the event that a settlement agreement is cancelled for reasons of failure in the performance thereof and this would affect a settlement decision already taken or already instructed to a party or a third party, such cancellation cannot be made by a unilateral declaration, and the court may reject the cancellation on the ground that the person claiming the cancellation has sufficient means to obtain from the counterparty reparation of or compensation for the failure to perform.

Article 7:906

1. The provisions of this Title shall apply, *mutatis mutandis*, where a settlement derives its legal basis otherwise than from an agreement.
2. Article 904 shall apply, *mutatis mutandis*, where one of the parties to a legal relationship or a third party has been authorised to supplement or modify the arrangement governing the relationship.
3. Paragraph (2) shall not apply to a supplement or modification made by a resolution of a constituent body of a legal person, if the resolution is subject to avoidance pursuant to Article 15 of Book 2 on the grounds that it is contrary to standards of reasonableness and fairness.
4. Paragraphs (1) and (2) shall not apply to the extent that the purport of the relevant provision in relation to *such legal relationship* would be contrary to such corresponding application.

Article 7:907

1. An agreement for the compensation of loss caused by one event or similar events, entered into between one or more foundations or associations with full legal capacity and one or more other parties, who undertake pursuant to such agreement to compensate such loss, may, upon the joint application of such foundations, associations and other parties, be declared by the court binding as regards any person suffering such loss, provided the foundations or associations protect the interests of such persons by virtue of their articles. Persons suffering such loss shall be presumed to also include those who have acquired a claim with respect to such loss by succession under a general or particular title.
2. The agreement shall in any event include:
 - a. a description of the event or events to which the agreement relates;
 - b. a description of the group or groups of persons for whose benefit the agreement has been entered into, in accordance with the nature and the degree of seriousness of their loss;
 - c. a description, as accurate as possible, of the number of natural persons belonging to such group or groups;
 - d. the compensation which shall be awarded to such persons;

- e. the conditions with which such persons must comply in order to be eligible for such compensation;
 - f. the manner in which such compensation is determined and can be obtained;
 - g. the name and address of the person to whom the written notice as referred to in Article 908(2) and (3) can be directed.
3. The court shall disallow the application, if:
- a. the agreement does not comply with paragraph (2);
 - b. the amount of the compensation awarded is not reasonable, having equal regard to the extent of the loss, the ease and promptness with which compensation may be obtained and the possible causes of the loss;
 - c. it is not sufficiently certain that the rights of the persons arising from the agreement and for whose benefit the agreement was entered into can be maintained;
 - d. the agreement does not provide for the possibility of an independent settlement of disputes that may arise from the agreement by someone, other than the court, who has jurisdiction by virtue of the law;
 - e. the interests of the persons for whose benefit the agreement was entered into are otherwise insufficiently safeguarded;
 - f. the foundations or associations referred to in paragraph (1) are not sufficiently representative as regards the interests of the persons for whose benefit the agreement was entered into;
 - g. the group of persons, for whose benefit the agreement was entered into, is not substantial enough to justify a declaration that the agreement is binding;
 - h. there is a legal person that grants compensation pursuant to the agreement, but is not a party to it.
4. Before making its decision the court may supplement or vary the agreement with the consent of the parties that entered into the agreement or give such parties the opportunity to supplement or vary the agreement. The court shall mention any such supplement or variation in the order pursuant to which it declares the agreement to be binding.
5. The application referred to in paragraph (1) shall interrupt the limitation period of the right of action for compensation of loss against the persons who have undertaken to compensate such loss under the agreement. A new two-year limitation period shall commence from the beginning of the day following that on which
- a. a definitive decision has been made as to the compensation to be awarded;
 - b. the period referred to in Article 908(2) has expired after a person so entitled has given the written notice as referred to in that paragraph within that period;
 - c. it has been irrevocably established that the application will fail;
 - d. notice to terminate the agreement has been given in accordance with Article 908(4).
6. The agreement may provide that a right to compensation pursuant to the agreement shall expire if a person entitled to compensation has not claimed the compensation within a period

of at least one year after the day following the one on which he became aware that his right on payment of the compensation is due and demandable.

7. The present Article and Articles 908 up to and including 910 shall apply accordingly to agreements that create a right for people who are disadvantaged by an event or similar events to claim another performance than the one meant in paragraph 1 or appeal to the agreement in another manner.
8. The persons on whose behalf the agreement has been concluded, are entitled, during the time that the request is pending and until no irrevocable decision has been given on it, to withhold performance of the obligations resting on them, to the extent that the agreement provides in the ending of a dispute in regard thereof.

Article 7:908

1. As soon as the application for the agreement to be declared binding is granted, the agreement, as referred to in Article 907, shall be effective as a settlement agreement, as between the parties and those entitled to compensation, whereby each of those entitled shall be deemed to be a party.
2. A declaration that the agreement is binding shall not be effective as regards a person entitled to compensation who, within a period to be determined by the court but of at least three months from the announcement of the order referred to in Article 1017(3) of the *Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering* (Code of Civil Procedure), has given written notice to the person referred to in Article 907(2)(f), that he does not wish to be bound. The court may permit the parties who have entered into the agreement to request those entitled to compensation to provide further information, in addition to the notice referred to in the first sentence. If the information referred to in the second sentence is not provided or is incorrect or incomplete, this will not affect the validity of the notice referred to in the first sentence.
3. A declaration that the agreement is binding shall not be effective as regards a person entitled to compensation who, on the announcement referred to in paragraph (2), could not be aware of his loss if, after becoming aware of his loss, he gives written notice to the person referred to in Article 907(2)(f) that he does not wish to be bound. A party who has undertaken to compensate loss under the agreement, may give written notice to a person entitled to compensation referred to in the first sentence of a period of at least six months within which the latter can declare that he does not wish to be bound. In doing so, the name and the address of the person referred to in Article 907(2)(f) shall also be communicated.
4. A stipulation releasing a party to the agreement from any obligation to the detriment of those entitled to compensation shall, after a declaration that the agreement is binding, be null and void, unless it jointly authorises the parties who have undertaken to compensate loss to give notice of termination of the agreement within no more than six months after expiry of the period determined by the court referred to in paragraph (2) on the ground that the declaration that the agreement is binding affects too few of those entitled to compensation or has insufficient consequences on any other ground stated in the agreement. In that case notice of termination shall be given by publication in two newspapers and by written notice to the foundation or association referred to in Article 907(1). The parties who give notice to terminate the agreement shall ensure that such termination is notified in writing as soon as possible to those who are known to be entitled to compensation, for which purpose the parties may use the last known addresses of those entitled to compensation.

5. After the declaration that the agreement is binding has been made, the parties who entered into the agreement may not invoke the grounds for nullification as referred to in Articles 44(3) of Book 3 and 228 of Book 6, and a person entitled to compensation may not invoke the ground for nullification referred to in Article 904(1).

Article 7:909

1. A final decision made pursuant to the agreement as to the compensation due to a person entitled to compensation shall be binding. If, however, such decision or the manner in which it was reached, is unacceptable on standards of reasonableness and fairness, the court shall have jurisdiction to decide on such compensation.
2. If a decision to award compensation is not reached within a reasonable period set for that purpose, the court shall have jurisdiction to decide on such compensation.
3. After a declaration that the agreement is binding, a foundation or association referred to in Article 907(1) can claim performance of the obligations as regards a person entitled to compensation, unless the latter opposes the same.
4. A person entitled to compensation pursuant to the agreement shall not receive any compensation that would put him in a clearly more favourable position.
5. If the party or parties who have undertaken under the agreement to compensate loss, can comply with their obligations pursuant to the agreement by payment of an amount determined by the agreement and if the total amount of such compensation paid exceeds the total amount that remains to be paid, then after this has become apparent, any subsequent compensation that remains to be paid shall be reduced proportionally up to the amount then still remaining available for payment. Depending on, amongst other things, the nature and seriousness of the loss, the agreement may provide for a manner of reduction that deviates from that referred to in the first sentence. Payment of any compensation still due may be suspended if, on the basis of the provisions in the first and second sentences, there are reasonable grounds for doubt as to the precise amount to be paid.

Article 7:910

1. Where, besides the party or parties who undertook to compensate loss under the agreement, there are other debtors jointly and severally liable, Article 14 of Book 6 shall apply, *mutatis mutandis*. Unless a different intention is apparent, the agreement shall be presumed to include a similar stipulation as referred to in that provision.
2. Where the party or parties who undertook to compensate loss under the agreement have complied with their obligations under the agreement by paying the amount determined by it and, after all persons entitled to compensation have been compensated, there is a balance outstanding, such party, or such parties jointly, may apply to the court for a declaration that the agreement is binding and to order the persons administering such monies to pay such balance to the party or, if there are several parties, to each of them in proportion to their contribution. If the application is for the court to order the person who administers the monies to distribute the balance in full or in part, the court shall deny such application if it is not sufficiently likely that it shall be possible to pay all those entitled to compensation in full, once the entire balance has been distributed or if it is equally unlikely that all those entitled to compensation can still be paid in full, after part of the balance has been distributed. The

court may order that one or more experts will report to it on any items of interest that are of relevance for the application.

Boek 7 Bijzondere overeenkomsten

Titel 15. Vaststellingsovereenkomst

Artikel 7:900 BW

1. Bij een vaststellingsovereenkomst binden partijen, ter beëindiging of ter voorkoming van onzekerheid of geschil omtrent hetgeen tussen hen rechtens geldt, zich jegens elkaar aan een vaststelling daarvan, bestemd om ook te gelden voor zover zij van de tevoren bestaande rechtstoestand mocht afwijken.
2. De vaststelling kan tot stand komen krachtens een beslissing van partijen gezamenlijk of krachtens een aan één van hen of aan een derde opgedragen beslissing.
3. Een bewijsovereenkomst staat met een vaststellingsovereenkomst gelijk voor zover zij een uitsluiting van tegenbewijs meebrengt.
4. Deze titel is niet van toepassing op de overeenkomst van arbitrage.

Artikel 7:901 BW

1. De totstandkoming van de vaststelling is gebonden aan de vereisten waaraan moet worden voldaan om de met de beslissing beoogde rechtstoestand, uitgaande van die waarvan zij mogelijk afwijkt, tot stand te brengen.
2. Ieder van de partijen is jegens de andere verplicht te verrichten hetgeen van haar zijde nodig is om aan de vereisten voor de totstandkoming van de vaststelling te voldoen.
3. Voor zover aan deze vereisten kan worden voldaan door een verklaring van partijen of een hunner, wordt deze verklaring in de vaststellingsovereenkomst besloten geacht, tenzij uit de overeenkomst anders voortvloeit.

Artikel 7:902 BW

Een vaststelling ter beëindiging van onzekerheid of geschil op vermogensrechtelijk gebied is ook geldig als zij in strijd mocht blijken met dwingend recht, tenzij zij tevens naar inhoud of strekking in strijd komt met de goede zeden of de openbare orde.

Artikel 7:903 BW

Een vaststelling van hetgeen in het verleden rechtens is geweest, kan geen afbreuk doen aan inmiddels verkregen rechten van derden.

Artikel 7:904 BW

1. Indien gebondenheid aan een beslissing van een partij of van een derde in verband met inhoud of wijze van totstandkoming daarvan in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn, is die beslissing vernietigbaar.

2. Indien de beslissing van een partij of een derde vernietigd wordt, nietig blijkt of niet binnen een aan die partij of derde daartoe te stellen redelijke termijn wordt verkregen, kan de rechter een beslissing geven, tenzij uit de overeenkomst of de aard van de beslissing voortvloeit dat zij op andere wijze moet worden vervangen.

Artikel 7:905 BW

Indien een ontbinding van een vaststellingsovereenkomst wegens een tekortkoming in de nakoming daarvan een reeds tot stand gekomen, aan een partij of een derde opgedragen beslissing zou treffen, kan deze ontbinding niet door een eenzijdige verklaring geschieden en kan de rechter haar afwijzen op de grond dat degene die haar vordert, voldoende middelen heeft om van de wederpartij opheffing van of vergoeding voor de tekortkoming te verkrijgen.

Artikel 7:906 BW

1. De bepalingen van deze titel vinden overeenkomstige toepassing, wanneer een vaststelling haar rechtsgrond elders dan in een overeenkomst vindt.
2. Artikel 904 vindt overeenkomstige toepassing wanneer aan een der partijen bij een rechtsverhouding of aan een derde de bevoegdheid is gegeven de regeling van de verhouding aan te vullen of te wijzigen.
3. Lid 2 geldt niet voor aanvulling of wijziging bij een besluit van een orgaan van een rechtspersoon, indien dit besluit krachtens artikel 15 van Boek 2 bij strijd met redelijkheid en billijkheid vernietigbaar is.
4. De leden 1 en 2 gelden niet voor zover de strekking van de betrokken bepaling in verband met de aard van de rechtsverhouding zich tegen de overeenkomstige toepassing verzet.

Artikel 7:907 BW

1. Een overeenkomst strekkende tot vergoeding van schade die is veroorzaakt door een gebeurtenis of gelijksoortige gebeurtenissen, gesloten door één of meer stichtingen of verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid met één of meer andere partijen, die zich bij deze overeenkomst hebben verbonden tot vergoeding van deze schade, kan door de rechter op gezamenlijk verzoek van deze stichtingen, verenigingen en andere partijen verbindend worden verklaard voor personen aan wie de schade is veroorzaakt, mits de stichtingen of verenigingen de belangen van deze personen ingevolge hun statuten behartigen. Onder personen aan wie de schade is veroorzaakt worden mede begrepen personen die een vordering ter zake van deze schade onder algemene of bijzondere titel hebben verkregen.
2. De overeenkomst bevat in ieder geval:
 - a. een omschrijving van de gebeurtenis of de gebeurtenissen waarop de overeenkomst betrekking heeft;
 - b. een omschrijving van de groep dan wel groepen van personen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten, naar gelang van de aard en de ernst van hun schade;

- c. een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van het aantal personen dat tot deze groep of groepen behoort;
 - d. de vergoeding die aan deze personen wordt toegekend;
 - e. de voorwaarden waaraan deze personen moeten voldoen om voor die vergoeding in aanmerking te komen;
 - f. de wijze waarop de vergoeding wordt vastgesteld en kan worden verkregen;
 - g. de naam en de woonplaats van degene aan wie de in artikel 908 leden 2 en 3 bedoelde schriftelijke mededeling kan worden gedaan.
3. De rechter wijst het verzoek af indien:
- a. de overeenkomst niet aan lid 2 voldoet;
 - b. de hoogte van de toegekende vergoedingen niet redelijk is, mede gelet op de omvang van de schade, de eenvoud en snelheid waarmee de vergoedingen verkregen kunnen worden en de mogelijke oorzaken van de schade;
 - c. onvoldoende zeker is dat uit de overeenkomst voortvloeiende rechten van de personen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten, kunnen worden nagekomen;
 - d. de overeenkomst niet voorziet in de mogelijkheid van een onafhankelijke beslechting van geschillen die uit de overeenkomst kunnen voortvloeien door een ander dan de rechter die volgens de wet bevoegd zou zijn;
 - e. de belangen van de personen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten anderszins onvoldoende gewaarborgd zijn;
 - f. de in lid 1 bedoelde stichtingen of verenigingen niet voldoende representatief zijn ter zake van de belangen van degenen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten;
 - g. de groep van personen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten van onvoldoende omvang is om een verbindendverklaring te rechtvaardigen;
 - h. er een rechtspersoon is die ingevolge de overeenkomst de vergoedingen verstrekt, en deze geen partij is bij de overeenkomst.
4. De rechter kan alvorens te beslissen de overeenkomst met instemming van partijen die de overeenkomst hebben gesloten aanvullen of wijzigen of die partijen de gelegenheid geven de overeenkomst aan te vullen of te wijzigen. De rechter vermeldt de aanvulling of wijziging in de beschikking tot verbindendverklaring.
5. Het verzoek, bedoeld in lid 1, stuit de verjaring van een rechtsvordering tot vergoeding van schade tegen de personen die zich bij de overeenkomst hebben verbonden tot vergoeding van deze schade. Een nieuwe verjaringstermijn van twee jaren begint te lopen met de aanvang van de dag, volgende op die waarop
- a. definitief is beslist welke vergoeding wordt toegekend;
 - b. de in artikel 908 lid 2 bedoelde termijn is verstreken nadat een gerechtigde binnen die termijn een in dat lid bedoelde mededeling heeft gedaan;
 - c. onherroepelijk vaststaat dat het verzoek niet tot toewijzing leidt;

- d. de overeenkomst overeenkomstig artikel 908 lid 4 wordt opgezegd.
6. De overeenkomst kan bepalen dat een recht op vergoeding ingevolge de overeenkomst vervalt indien een gerechtigde tot een vergoeding niet binnen een termijn van ten minste één jaar na de aanvang van de dag, volgende op die waarop hij met de opeisbaarheid van zijn vergoeding bekend is geworden, daarop aanspraak heeft gemaakt.
 7. Dit artikel en de artikelen 908 tot en met 910 zijn van overeenkomstige toepassing op overeenkomsten die voor personen die door een gebeurtenis of gelijksoortige gebeurtenissen zijn benadeeld, een recht scheppen om een andere dan de in lid 1 bedoelde prestatie te vorderen of op een andere wijze een beroep op de overeenkomst te doen.
 8. De personen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten zijn bevoegd om gedurende de tijd dat het verzoek in behandeling is en zolang daarop niet onherroepelijk is beslist, de nakoming van op hun rustende verbintenissen op te schorten voor zover de overeenkomst voorziet in de beëindiging van een geschil daaromtrent.

Artikel 7:908 BW

1. Zodra het verzoek tot verbindendverklaring is toegewezen heeft de overeenkomst, bedoeld in artikel 907, tussen partijen en de gerechtigden tot een vergoeding de gevolgen van een vaststellingsovereenkomst waarbij ieder der gerechtigden als partij geldt.
2. De verbindendverklaring heeft geen gevolg ten aanzien van een gerechtigde tot een vergoeding die binnen een door de rechter te bepalen termijn van ten minste drie maanden na de in artikel 1017 lid 3 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde aankondiging van de beschikking door een schriftelijke mededeling aan de in artikel 907 lid 2, onder f, bedoelde persoon heeft laten weten niet gebonden te willen zijn. De rechter kan het de partijen die de overeenkomst hebben gesloten, toestaan, dat de gerechtigden tot een vergoeding verzocht worden om met de in de eerste zin bedoelde mededeling nadere gegevens te verstrekken. Indien de in de tweede zin bedoelde gegevens niet worden verstrekt, dan wel onjuist of onvolledig zijn, tast dat niet de geldigheid aan van de in de eerste zin bedoelde mededeling.
3. Voor een gerechtigde tot een vergoeding die bij de in lid 2 bedoelde aankondiging niet met zijn schade bekend kon zijn heeft een verbindendverklaring geen gevolg indien hij na het bekend worden van zijn schade door een schriftelijke mededeling aan de in artikel 907 lid 2, onder f, bedoelde persoon heeft laten weten niet gebonden te willen zijn. Een partij die zich bij de overeenkomst heeft verbonden tot vergoeding van schade kan een gerechtigde tot een vergoeding als bedoeld in de eerste zin schriftelijk een termijn van ten minste zes maanden stellen waarbinnen deze kan laten weten niet gebonden te willen zijn. Daarbij wordt tevens mededeling gedaan van de naam en de woonplaats van de in artikel 907 lid 2, onder f, bedoelde persoon.
4. Een beding dat een partij bij de overeenkomst ten nadele van de gerechtigden tot een vergoeding van een verbintenis bevrijdt is na een verbindendverklaring nietig, tenzij het de partijen op wie een verplichting tot vergoeding van de schade rust gezamenlijk de bevoegdheid geeft om uiterlijk binnen zes maanden na verloop van de in lid 2 bedoelde door de rechter te bepalen termijn de overeenkomst op te zeggen op de grond dat de verbindendverklaring voor te weinig gerechtigden tot een vergoeding gevolgen heeft of op een andere in de overeenkomst vermelde grond onvoldoende gevolgen heeft. Opzegging vindt in dat geval plaats door aankondiging in twee nieuwsbladen en door een schriftelijke

mededeling aan de stichting of vereniging, bedoeld in artikel 907 lid 1. De partijen die de overeenkomst hebben opgezegd dragen er zorg voor dat daarvan zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling wordt gedaan aan de bekende gerechtigden tot een vergoeding, waarbij de partijen zich kunnen houden aan de laatste hen bekende woonplaatsen van de gerechtigden tot een vergoeding.

5. Nadat de overeenkomst verbindend is verklaard kunnen de partijen die de overeenkomst hebben gesloten zich niet beroepen op de vernietigingsgronden als bedoeld in de artikelen 44 lid 3 van Boek 3 en 228 van Boek 6, en kan een gerechtigde tot een vergoeding zich niet beroepen op de vernietigingsgrond als bedoeld in artikel 904 lid 1.

Artikel 7:909 BW

1. Een ingevolge de overeenkomst genomen definitieve beslissing over de vergoeding die een gerechtigde tot een vergoeding toekomt, is bindend. Indien evenwel deze beslissing, of de wijze waarop deze tot stand is gekomen, naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is, is de rechter bevoegd over de vergoeding te beslissen.
2. Indien een beslissing over de toekenning van een vergoeding niet binnen een daartoe te stellen redelijke termijn wordt verkregen, is de rechter bevoegd over de vergoeding te beslissen.
3. De stichting of vereniging, bedoeld in artikel 907 lid 1, kan nadat de overeenkomst verbindend is verklaard nakoming jegens een gerechtigde tot een vergoeding vorderen, tenzij deze zich daartegen verzet.
4. De gerechtigde tot een vergoeding ontvangt krachtens de overeenkomst geen vergoeding waardoor hij in een duidelijk voordeliger positie zou geraken.
5. Indien de partij of de partijen, die zich bij de overeenkomst hebben verbonden tot de vergoeding van schade, aan hun verplichtingen uit de overeenkomst kunnen voldoen door betaling van een in de overeenkomst vastgesteld bedrag, en het totaalbedrag van de verschuldigde vergoedingen het totaal te voldoen bedrag overschrijdt, worden, nadat dit gebleken is, de nadien nog verschuldigde vergoedingen naar evenredigheid verminderd tot het beloop van het dan nog overgebleven bedrag. Naar gelang van onder meer de aard en de ernst van de schade kan in de overeenkomst een van dan de in de eerste zin afwijkende wijze van vermindering worden opgenomen. De betaling van een nog verschuldigde vergoeding kan worden opgeschort indien in verband met het in de eerste en tweede zin bepaalde op redelijke gronden kan worden betwijfeld welk bedrag dient te worden voldaan.

Artikel 7:910 BW

1. Zijn naast de partij of partijen die zich bij de overeenkomst hebben verbonden tot de vergoeding van schade, andere schuldenaren hoofdelijk aansprakelijk, dan is artikel 14 van Boek 6 van overeenkomstige toepassing. Tenzij van een andere bedoeling blijkt, wordt de overeenkomst geacht mede een beding in te houden als in die bepaling bedoeld.
2. Indien de partij of de partijen, die zich bij de overeenkomst hebben verbonden tot de vergoeding van schade, aan hun verplichtingen uit de overeenkomst hebben voldaan door betaling van een in de overeenkomst vastgesteld bedrag en er na voldoening van de gerechtigden tot een vergoeding een restant is overgebleven, kan deze partij, of kunnen

deze partijen gezamenlijk de rechter die de overeenkomst verbindend heeft verklaard, verzoeken om degene die deze gelden beheert te bevelen dit restant aan deze partij of, in geval van meer partijen, aan elke partij in evenredigheid van ieders bijdrage, uit te keren. Indien verzocht wordt om degene die de gelden beheert te bevelen het gehele of een deel van het restant uit te keren, wijst de rechter het verzoek af indien onvoldoende aannemelijk is dat na uitkering van het gehele restant alle gerechtigden tot een vergoeding zijn voldaan, dan wel onvoldoende aannemelijk is dat na uitkering van een deel van het restant alle gerechtigde tot een vergoeding nog kunnen worden voldaan. De rechter kan bevelen dat één of meer deskundigen zullen berichten over de voor het verzoek van belang zijnde punten.